

4.

Linearni sustavi

Sadržaj poglavlja
4.1. Gaussova metoda eliminacije
4.2. Homogeni sustavi
4.3. Nehomogeni sustavi
4.4. Cramerovo pravilo
4.5. Zadaci za vježbu

4.1. Gaussova metoda eliminacije

Rješavanje sustava linearnih jednadžbi najvažniji je problem linearne algebre. Opći oblik linearnog sustava m jednadžbi s n nepoznanica glasi

$$\begin{aligned}a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n &= b_1, \\a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n &= b_2, \\&\vdots \\a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n &= b_m.\end{aligned}\tag{1}$$

Rješenje ovoga sustava je svaka n -torka (x_1, \dots, x_n) koja uvrštena u (1) identički zadovoljava sve jednadžbe.

Sustav može imati jedinstveno rješenje, može biti bez jednog rješenja, ali može imati i beskonačno mnogo rješenja. Ilustrirajmo to na primjerima sustava tipa 2×2 . (Tu je uobičajeno imena nepoznanica označavati s x i y .)

Primjer 1.

$$\mathbf{a) \quad \begin{cases} 2x + 3y = 4, \\ -x + y = 3, \end{cases} \quad \mathbf{b) \quad \begin{cases} 2x + 3y = 4, \\ 4x + 6y = 7, \end{cases} \quad \mathbf{c) \quad \begin{cases} 2x + 3y = 4, \\ -x + y = 8. \end{cases}}$$

Sustav (a) ima jedinstveno rješenje $(x, y) = (-1, 2)$. Sustav (b) nema rješenja, dok sustav (c) ima beskonačno mnogo rješenja. Jednu nepoznanicu, recimo y , možemo odrediti po volji dok se druga računa zatim iz veze $x = 2 - \frac{4}{3}y$.

Sustav (1) može se napisati u obliku matrice jednadžbe

$$\mathbf{Ax = b},\tag{2}$$

gdje smo označili

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \dots & a_{mn} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix}, \quad \mathbf{b} = \begin{bmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \vdots \\ b_m \end{bmatrix}.$$

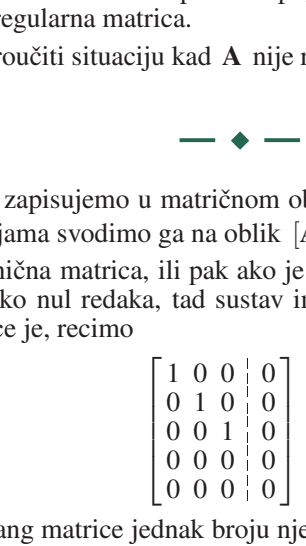
Matrica \mathbf{A} naziva se **matrica koeficijenata** sustava, \mathbf{x} je **vektor nepoznanica**, \mathbf{b} **desna strana** sustava. Matrica $[\mathbf{A} \mid \mathbf{b}]$ naziva se **proširena matrica sustava**.

Matrica koeficijenata sustava proširena s vektorom desne strane naziva se **proširena matrica sustava** i označava s $[\mathbf{A} \mid \mathbf{b}]$.

Primjer 2.

Za strujni krug na slici po Kirchhoffovim zakonima možemo postaviti sljedeće jednadžbe

$$\begin{aligned}i_1 + i_2 - i_3 - i_4 - i_5 &= 0, \\R_1 i_1 - R_2 i_2 + R_3 i_3 - R_4 i_4 - R_5 i_5 &= 0.\end{aligned}$$

$$\text{U matricnom zapisu:} \quad \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & -1 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & -1 \\ R_1 & -R_2 & R_3 & -R_4 & -R_5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} i_1 \\ i_2 \\ i_3 \\ i_4 \\ i_5 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Opišimo **Gaussovu metodu**. Ona se sastoji u tome da se sustav (1) *elementarnim transformacijama* svede na ekvivalentan (i obratno). Dakako da ćemo dobivenog bilo kojom od ovih transformacija (i obratno). Dakako da ćemo transformacije primjenjivati ne samo na lijevoj strani sustava (1), već istovremeno i na desnoj strani. Pritom se pokazuje da je nepotrebno ispisivati jednadžbe u obliku (1), *dovoljno je ispisati samo matrice* jednadžbi, budući da položaj tih koeficijenata određuje i imena nepoznanica koje dolaze uz odgovarajući koeficijent.

Pri svođenju sustava na ekvivalentan koristit ćemo se istim elementarnim transformacijama kao i pri određivanju reducirane forme matrice. Prisjetimo se, to su operacije

- zamjena dvaju redaka,
- množenje retka skalarom različitim od nule,
- dodavanje nekom retku drugoga retka pomnoženog skalarom različitim od nule.

Ako je (x_1, \dots, x_n) rješenje sustava (1), tad je očito ta n -torka rješenje i sustava dobivenog bilo kojom od ovih transformacija (i obratno). Dakako da ćemo transformacije primjenjivati ne samo na lijevoj strani sustava (1), već istovremeno i na desnoj strani. Pritom se pokazuje da je nepotrebno ispisivati jednadžbe u obliku (1), *dovoljno je ispisati samo matrice* jednadžbi, budući da položaj tih koeficijenata određuje i imena nepoznanica koje dolaze uz odgovarajući koeficijent.

Pri svođenju sustava na ekvivalentan koristit ćemo se istim elementarnim transformacijama kao i pri određivanju reducirane forme matrice. Prisjetimo se, to su operacije

- zamjena dvaju redaka,
- množenje retka skalarom različitim od nule,
- dodavanje nekom retku drugoga retka pomnoženog skalarom različitim od nule.

Ako je (x_1, \dots, x_n) rješenje sustava (1), tad je očito ta n -torka rješenje i sustava dobivenog bilo kojom od ovih transformacija (i obratno). Dakako da ćemo transformacije primjenjivati ne samo na lijevoj strani sustava (1), već istovremeno i na desnoj strani. Pritom se pokazuje da je nepotrebno ispisivati jednadžbe u obliku (1), *dovoljno je ispisati samo matrice* jednadžbi, budući da položaj tih koeficijenata određuje i imena nepoznanica koje dolaze uz odgovarajući koeficijent.

Primjer 3.

Riješi sustav

$$\begin{aligned}x_1 + 3x_2 - x_3 &= -4, \\-x_1 + 2x_2 + 3x_3 &= 5, \\2x_1 + x_2 + x_3 &= 6.\end{aligned}$$

► Napišemo proširenu matricu sustava i svedimo matricu \mathbf{A} na reducirani oblik:

$$\left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 3 & -1 & -4 \\ -1 & 2 & 3 & 5 \\ 2 & 1 & 1 & 6 \end{array} \right] \sim \left(\text{dodajemo prvi } \epsilon \text{ drugom } \epsilon \right) \sim \left(\text{dodajemo prvi } \epsilon \times (-2) \text{ trećem } \epsilon \right) \sim \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 3 & -1 & -4 \\ 0 & 5 & 2 & 1 \\ 0 & -5 & 3 & 14 \end{array} \right]$$

$$\sim \left(\text{množimo drugi } \epsilon \times \frac{1}{5} \right) \sim \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 3 & -1 & -4 \\ 0 & 1 & \frac{2}{5} & \frac{1}{5} \\ 0 & -5 & 3 & 14 \end{array} \right]$$

$$\sim \left(\text{dodajemo drugi } \epsilon \times (-3) \text{ prvom } \epsilon \right) \sim \left(\text{dodajemo drugi } \epsilon \times 5 \text{ trećem } \epsilon \right) \sim \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 0 & -\frac{11}{5} & -\frac{23}{5} \\ 0 & 1 & \frac{2}{5} & \frac{1}{5} \\ 0 & 0 & 5 & 15 \end{array} \right]$$

$$\sim \left(\text{množimo treći } \epsilon \times \frac{1}{5} \right) \sim \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 0 & -\frac{11}{5} & -\frac{23}{5} \\ 0 & 1 & \frac{2}{5} & \frac{1}{5} \\ 0 & 0 & 1 & 3 \end{array} \right]$$

$$\sim \left(\text{dodajemo drugi } \epsilon \times \frac{1}{2} \text{ prvom } \epsilon \right) \sim \left(\text{dodajemo treći } \epsilon \times \frac{11}{5} \text{ prvom } \epsilon \right) \sim \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 0 & 0 & \frac{2}{5} \\ 0 & 1 & 0 & -1 \\ 0 & 0 & 1 & 3 \end{array} \right].$$

Ovim je postupak transformacija završen i treba još očitati rješenje. Dobiveni sustav ekvivalentan je početnom, uz matrice koeficijente leže odgovarajuće varijable. Matrica slijeva svedena je na jediničnu. Tako gornji matricni zapis daje ove jednadžbe:

$$\begin{aligned}x_1 &= 2, \\x_2 &= -1, \\x_3 &= 3,\end{aligned}$$

iz kojih zapravo očitavamo traženo rješenje. ◀

4.2. Homogeni sustavi

Pri rješavanju linearnih sustava prirodno se postavljaju sljedeća dva pitanja

- Kada sustav (1) ima rješenje?
- Ako rješenje postoji, je li ono jednoznačno određeno?

Da bismo pojednostavnili odgovor na ova pitanja, promotrit ćemo najprije specijalni oblik linearnoga sustava koji uvijek ima rješenje. To je tzv. **homogeni sustav** linearnih jednadžbi, karakteriziran time da mu je desna strana jednaka nuli:

$$\begin{aligned}a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n &= 0 \\a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n &= 0 \\&\vdots \\a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n &= 0\end{aligned}\tag{3}$$

Sustav $\mathbf{Ax} = \mathbf{0}$ uvijek ima rješenje! Naime, nul vektor zadovoljava sve njegove jednadžbe. Pokazali smo u prošlom poglavlju da je to i jedino rješenje, u slučaju kad je \mathbf{A} regularna matrica.

Preostaje nam proučiti situaciju kad \mathbf{A} nije regularna (ili pak nije kvadratna) matrica.

Sustav $\mathbf{Ax} = \mathbf{0}$ zapisujemo u matricnom obliku na način $[\mathbf{A} \mid \mathbf{0}]$ i elementarnim transformacijama svedimo ga na oblik $[\mathbf{A}_R \mid \mathbf{0}]$.

Ako je \mathbf{A}_R jedinična matrica, ili pak ako je oblika jedinične matrice koja je nastavljena s nekoliko nul redaka, tad sustav ima samo jedno rješenje $\mathbf{x} = \mathbf{0}$. Primjer takve matrice je, recimo

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

U ovom je slučaju rang matrice jednak broju njezinih stupaca.

Što se događa ako je rang matrice manji od broja stupaca? Tad će u reduciranom obliku matrice postojati neki stupci koji neće sadržavati stožerni element. Primjer takve matrice je

$$\begin{bmatrix} 1 & -1 & 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Ovdje smo prvi i treći stupac sadrže stožerne elemente. Primjeti da je rang ove matrice 2.

Prema tome ćemo razlikovati dvije vrste stupaca

- stupci sa stožernim elementom. Nazivamo ih **vezanim stupcima** i pripadne nepoznanice **vezanim nepoznanicama**. Njihov je broj jednak rang (A).
- stupci bez stožernoga elementa. Njih nazivamo **slobodnim stupcima** a pripadne nepoznanice **slobodnim nepoznanicama**. Njihov je broj jednak $n - \text{rang}(A)$.

U posljednjoj matrici, prvi i treći stupac je vezan, a drugi i četvrti slobodan. Utvrdimo na primjeru uvedenu terminologiju i promotrimo kako ćemo postupiti u nastavku rješavanja.

Primjer 4.

Riješi homogeni sustav

$$\begin{aligned}x_1 + x_2 + x_3 &= 0, \\x_1 + 2x_2 - x_3 &= 0.\end{aligned}$$

► Napišemo odgovarajuću proširenu matricu i svedimo je na reducirani oblik.

$$\left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 1 & 1 & 0 \\ 1 & 2 & -1 & 0 \end{array} \right] \sim \left(\text{dodajemo 1. redak } \epsilon \times (-1) \right) \sim \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & -2 & 0 \end{array} \right]$$

$$\sim \left(\text{dodajemo 2. redak } \epsilon \times (-1) \right) \sim \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 0 & 3 & 0 \\ 0 & 1 & -2 & 0 \end{array} \right] = [\mathbf{A}_R \mid \mathbf{0}].$$

Matrica je svedena na reducirani oblik. Prva i druga nepoznanica (kao i stupci) su vezane, treća nepoznanica je slobodna.

U sljedećem koraku trebamo iskazati vezane nepoznanice (preko slobodnih). To je jednostavno, veza slijedi iz svakoga retka matrice.

Iz prvoga retka dobivamo $x_1 + 3x_3 = 0$, odakle je $x_1 = -3x_3$.

Iz drugoga retka dobivamo $x_2 - 2x_3 = 0$, te je $x_2 = 2x_3$.

Treća nepoznanica x_3 je slobodna. To znači da njezinu vrijednost možemo odabrati po volji. Da to naglasimo, stavimo $x_3 = \alpha$. Tad za vezane nepoznanice slijedi $x_1 = -3\alpha$, $x_2 = 2\alpha$. Tako rješenje sustava možemo napisati u vektorskom obliku

$$\begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -3\alpha \\ 2\alpha \\ \alpha \end{bmatrix} = \alpha \begin{bmatrix} -3 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Vidimo da ovaj sustav ima beskonačno mnogo rješenja. Označimo li $\mathbf{w} = [-3, 2, 1]^T$, svako se rješenje sustava može dobiti u obliku $\alpha \mathbf{w}$, gdje je $\alpha \in \mathbb{R}$ bilo koji broj. ◀

Primjer 5.

Riješi sustav

$$\begin{aligned}x_1 + 2x_2 + x_3 + 2x_4 + 3x_5 &= 0, \\2x_1 + 4x_2 + 3x_3 + 3x_4 + 7x_5 &= 0, \\2x_1 + 4x_2 + x_3 + 5x_4 + 5x_5 &= 0.\end{aligned}$$

► Proširena matrica glasi

$$\left[\begin{array}{ccccc|c} 1 & 2 & 1 & 2 & 3 & 0 \\ 2 & 4 & 3 & 3 & 7 & 0 \\ 2 & 4 & 1 & 5 & 5 & 0 \end{array} \right],$$

a njegova reducirana forma ima oblik

$$\left[\begin{array}{ccccc|c} 1 & 2 & 0 & 3 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right].$$

Odatve čitamo po vezane nepoznanice x_1 i x_3 , a slobodne x_2 , x_4 i x_5 . Svaku od njih biramo po volji. Stavimo $x_2 = \alpha$, $x_4 = \beta$, $x_5 = \gamma$. Iz prve jednakosti čitamo

$$x_1 = -2\alpha - 3\beta - 2\gamma.$$

Iz druge jednakosti čitamo

$$x_3 = x_4 - x_5 = \beta - \gamma.$$

Sad možemo zapisati rješenje sustava u obliku

$$\begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \\ x_5 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -2\alpha - 3\beta - 2\gamma \\ \alpha \\ \beta - \gamma \\ \beta \\ \gamma \end{bmatrix} = \alpha \begin{bmatrix} -2 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} + \beta \begin{bmatrix} -3 \\ 0 \\ 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} + \gamma \begin{bmatrix} -2 \\ 0 \\ -1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Vidimo da se u rješenju pojavljuju tri nezavisna parametra α , β i γ . Opće rješenje sustava može se napisati u obliku $\alpha \mathbf{w}_1 + \beta \mathbf{w}_2 + \gamma \mathbf{w}_3$, gdje su $\mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2, \mathbf{w}_3$ vektori u gornjem prikazu.

Skup svih rješenja sustava je prostor $L(\mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2, \mathbf{w}_3)$ razapet s tim vektorima. Primijetimo da je njegova dimenzija 3. Primijetimo nadalje da ta dimenzija odgovara broju slobodnih nepoznanica. Taj je broj jednak razlici između broja stupaca matrice \mathbf{A} i broja nezavisnih redaka u njezinom reduciranom obliku.

Teorem 1.

Ako je u sustavu s n nepoznanica rang matrice sustava jednak r , onda vrijedi

$$\text{dimenzija prostora rješenja} = n - r.$$

Dokaz. Prethodni primjer točno ilustrira i općenitu situaciju. Nakon svođenja na reducirani oblik, broj slobodnih varijabli jednak je broju stupaca n umanjeno za broj vezanih varijabli. Taj je pak broj jednak broju stožernih elemenata, dakle rang r matrice \mathbf{A} .

U slučaju $n = r$, ova je dimenzija jednaka nuli, što znači da sustav ima jednoznačno rješenje. ◀

Navedimo još jednom koje korake trebamo primijeniti pri rješavanju homogenog sustava.

Algoritam za rješavanje homogenog sustava

Korak 1.

Sustav $\mathbf{Ax} = \mathbf{0}$ napišemo u matricnom obliku $[\mathbf{A} \mid \mathbf{0}]$.

Korak 2.

Elementarnim transformacijama svedimo sustav na njemu ekvivalentan $[\mathbf{A}_R \mid \mathbf{0}]$. Nepoznanice u stupcu sa stožernim elementom nazovemo **vezanim**, ostale su slobodne.

Korak 3.

Vrijednost slobodnih nepoznanica određujemo po volji, jednu nezavisnu od druge. Vezane nepoznanice određujemo preko slobodnih, iz redaka reducirane matrice.

Korak 4.

Rješenje sustava u vektorskom obliku, kao linearnu kombinaciju $n - r$ vektora.

U općem slučaju rješenje će imati sljedeći oblik. Pretpostavimo da su (zbog jednostavnosti zapisa) nepoznanosti x_1, \dots, x_r vezane, a x_{r+1}, \dots, x_n slobodne. Stavimo $x_{r+1} = \alpha_1, \dots, x_n = \alpha_{n-r}$. Tad opće rješenje ima oblik

$$\begin{bmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_r \\ x_{r+1} \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} * \\ \vdots \\ * \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{bmatrix} + \alpha_1 \begin{bmatrix} * \\ \vdots \\ * \\ 1 \\ \vdots \\ 0 \end{bmatrix} + \alpha_2 \begin{bmatrix} * \\ \vdots \\ * \\ 0 \\ \vdots \\ 1 \end{bmatrix} + \dots + \alpha_{n-r} \begin{bmatrix} * \\ \vdots \\ * \\ 0 \\ \vdots \\ 1 \end{bmatrix} = \alpha_1 \mathbf{w}_1 + \alpha_2 \mathbf{w}_2 + \dots + \alpha_{n-r} \mathbf{w}_{n-r}.$$

Tu se na mjestu zvijezdica nalaze koeficijenti pročitani iz reduciranog oblika matrice.

4.3. Nehomogeni sustavi

Promotrimo sad sustav $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$. Prva (dodatna) promjena prema homogenom sustavu je u tome što ovaj sustav uopće ne mora imati rješenje! Zaista, već spomenuti primjer

$$\begin{cases} 2x + 3y = 4 \\ 4x + 6y = 7 \end{cases}$$

daje jedan jednostavni sustav koji nema rješenja. Što Gaussov algoritam daje u ovom slučaju?

$$\left[\begin{array}{cc|c} 2 & 3 & 4 \\ 4 & 6 & 7 \end{array} \right] \sim \left[\begin{array}{cc|c} 1 & \frac{3}{2} & 2 \\ 0 & 0 & -1 \end{array} \right] \sim \left[\begin{array}{cc|c} 1 & \frac{3}{2} & 2 \\ 0 & 0 & 1 \end{array} \right].$$

Iz drugoga retka reducirane matrice čitamo jednadžbu

$$0x_1 + 0x_2 = -1,$$

koja dakako nema rješenja. Stoga nema rješenja niti početni sustav.

Korisno je navesti još jednu interpretaciju ovoga slučaja. Gornji sustav $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ ekvivalentan je s ovim zapisom

$$\mathbf{x} \begin{bmatrix} 2 \\ 4 \end{bmatrix} + y \begin{bmatrix} 3 \\ 6 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 4 \\ 7 \end{bmatrix}.$$

Odrediti njegovo rješenje isto je što i odrediti koeficijente x i y tako da vektor \mathbf{b} bude linearna kombinacija vektor-stupaca matrice \mathbf{A} ! Ti su stupci proporcionalni (= linearno zavisni), pa je svaka linearna kombinacija oblika

$$\mathbf{x} \begin{bmatrix} 2 \\ 4 \end{bmatrix} + y \begin{bmatrix} 3 \\ 6 \end{bmatrix} = \lambda \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \end{bmatrix}.$$

za neki skalar λ , a vektor \mathbf{b} nije takavoga oblika. Zato sustav nema rješenja.

Ovaj nam primjer daje naslutiti zbog čega (i kada!) sustav nema rješenja. Problemi mogu nastati samo u jednoj situaciji, koju možemo opisati na sljedeće načine:

- nakon dovođenja na reducirani oblik, matrica \mathbf{A}_R ima redak linearne kombinacije nuluma ali takav da se s desne strane jednakosti ne nalazi nula, ili
- vektor \mathbf{b} desne strane ne može se napisati u obliku linearne kombinacije vektor-stupaca $\mathbf{a}^1, \dots, \mathbf{a}^n$ matrice \mathbf{A} .

U protivnom će sustav imati rješenje. Broj linearnih nezavisnih redaka jednak je broju linearno nezavisnih stupaca matrice, pa taj protivni slučaj opisuje ovaj teorem (koji smo ovom prilikom objasnili).

Teorem 2.

[Kronecker–Capelli] Sustav $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ ima rješenje onda i samo onda kad je rang matrice \mathbf{A} jednak rangu proširene matrice $[\mathbf{A} \mid \mathbf{b}]$.

Koji je oblik toga rješenja? Mogli bismo analizirati postupak rješavanja kao i u slučaju homogenog sustava, no brže ćemo do odgovora doći ukoliko naprosto iskoristimo taj rezultat. Evo teorema.

Teorem 3.

Opće rješenje sustava $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ ima oblik

$$\mathbf{x} = \mathbf{x}_0 + \mathbf{x}_p$$

gdje je \mathbf{x}_0 opće rješenje pripadnog homogenog sustava $\mathbf{Ax} = \mathbf{0}$, a \mathbf{x}_p jedno rješenje nehomogenog sustava.

Dokaz. Dokažimo oba smjera. Dokazi su jednostavni i skoro trivijalni, međutim poruka od toga je da je rješenje nehomogenog sustava i neka je \mathbf{x}_p jedno (neko konkretno, fikcorno, čvrsto) rješenje početnog sustava. Takvo rješenje nazivamo **partikularnim**, odakle i oznaka $\mathbf{x}_$